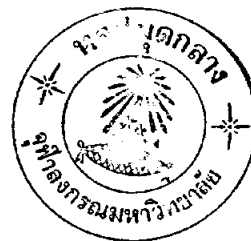

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ครั้งนี้มีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๒๒๕ ชุด เป็นข้อมูลที่
ไต่ถามการตอบแบบสอบถามของอาจารย์นิเทศก์ ๔๗ ชุด และจากการตอบแบบสอบถาม
ของนักศึกษาฝึกสอน ๒๑๘ ชุด ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์โดยแบ่งออกเป็น ๔ ตอน
ดังนี้คือ

ตอนที่ ๑ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้มาจาก
การตอบแบบสอบถามของตัวอย่างประชากร ๒ กลุ่ม คือ

- ๑.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับอาจารย์นิเทศก์
- ๑.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาฝึกสอน

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ของตัวอย่างประชากรที่ตอบแบบสอบถามตามรายการ ทหารอยละ แล้วเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ ๒ เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอน ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ด้าน คือ

- ๒.๑ ด้านการวางแผนการเรียนการสอน
- ๒.๒ ด้านการดำเนินการสอน
- ๒.๓ ด้านการวัดผลและประเมินผล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ ๓ เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอน โรงเรียน

ในเมืองและชนบท

เกี่ยวกับปัญหาการฝึกสอนของตนเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น

๓ ด้านคือ

- ๓.๑ ด้านการวางแผนการเรียนการสอน
- ๓.๒ ด้านการดำเนินการสอน
- ๓.๓ ด้านการวัดผลและประเมินผล

วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ ๔ เป็นการวิเคราะห์ปัญหาจากการตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิด แยกตัวอย่างประชากรคือ

- ๔.๑ อาจารย์นิเทศก์
- ๔.๒ นักศึกษาฝึกสอน
 - ๔.๒.๑ นักศึกษาฝึกสอน โรงเรียนในเมือง
 - ๔.๒.๒ นักศึกษาฝึกสอน โรงเรียนในชนบท

วิเคราะห์ข้อมูลโดยเรียงลำดับความคิดเห็นที่ตัวอย่างประชากร เห็นด้วยจากมากไปหาน้อย

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

๑. ข้อมูลเกี่ยวกับอาจารย์นิเทศก์

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้อาจารย์นิเทศก์จำนวน ๒๐ คน และได้รับแบบสอบถามคืนมา ๔๗ ชุด หรือร้อยละ ๗๘.๓๓ เป็นอาจารย์นิเทศก์ชาย ๒๕ คน และเป็นอาจารย์นิเทศก์หญิง ๒๒ คน ยังมีรายละเอียดปรากฏในตารางที่ ๑ และ ๒

ตารางที่ ๑ จำนวนอาจารย์นิเทศน์แยกตามสังกัดและเพศ

สังกัด	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
วิทยาลัยครูเพชรบุรี	๔	๘	๑๒
วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง	๕	๖	๑๑
วิทยาลัยครูนครปฐม	๗	๘	๑๕
วิทยาลัยครูกาญจนบุรี	๕	๘	๑๓
รวม	๒๕	๒๒	๔๗

จากตารางที่ ๑ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์นิเทศน์ที่ทำหน้าที่นิเทศการสอน นักศึกษาฝึกสอน ทั้งสองเพศมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ อาจารย์นิเทศน์ชายจำนวน ๒๕ คน อาจารย์นิเทศน์หญิงจำนวน ๒๒ คน อาจารย์นิเทศน์ชายมาจากสังกัดวิทยาลัยครูเพชรบุรีมากที่สุดคือ จำนวน ๘ คน จากสังกัดวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง และวิทยาลัยครูกาญจนบุรีน้อยที่สุด คือแห่งละ ๕ คน

อาจารย์นิเทศน์หญิงจากสังกัดวิทยาลัยครูกาญจนบุรีมากที่สุดคือ จำนวน ๘ คน และจากสังกัดวิทยาลัยครูเพชรบุรีและวิทยาลัยครูนครปฐมน้อยที่สุดคือแห่งละ ๘ คน

ตารางที่ ๒ จำนวนอาจารย์นิเทศก์แยกตามการปฏิบัติงานนิเทศการสอนและเพศ

การปฏิบัติงานของอาจารย์นิเทศก์	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
นิเทศการสอนโรงเรียนในเมือง	—	๒	๒
นิเทศการสอนโรงเรียนในชนบท	๑๕	๕	๒๐
นิเทศการสอนโรงเรียนในเมืองและชนบท	๑๐	๑๕	๒๕
รวม	๒๕	๒๒	๔๗

จากตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์นิเทศก์วิทยาลัยครูในภาคตะวันตก ส่วนใหญ่จำนวน ๒๕ คน ปฏิบัติงานนิเทศการสอน โรงเรียนทั้งในเมืองและชนบท อาจารย์นิเทศก์จำนวน ๒๐ คน ปฏิบัติงานนิเทศการสอนโรงเรียนในชนบทแต่เพียงอย่างเดียว และอาจารย์นิเทศก์จำนวน ๒ คน เท่านั้นที่ปฏิบัติงานนิเทศการสอนโรงเรียนในเมือง

อาจารย์นิเทศก์ชายส่วนใหญ่จำนวน ๑๕ คน ปฏิบัติงานนิเทศการสอนโรงเรียนในชนบท นอกจากนั้นปฏิบัติงานนิเทศการสอนในโรงเรียนทั้งในเมืองและชนบท ไม่มีอาจารย์นิเทศก์ชายปฏิบัติงานนิเทศการสอนโรงเรียนในเมืองเลย

อาจารย์นิเทศก์หญิงส่วนใหญ่จำนวน ๑๕ คน ปฏิบัติงานการนิเทศการสอนโรงเรียนทั้งในเมืองและชนบท อาจารย์นิเทศก์หญิงจำนวน ๕ คน ปฏิบัติงานนิเทศการสอนโรงเรียนในชนบท และอาจารย์นิเทศก์หญิงจำนวน ๒ คน เท่านั้นที่ปฏิบัติงานนิเทศการสอนโรงเรียนในเมือง

๑.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาฝึกสอน

ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจากนักศึกษาฝึกสอนจำนวน ๒๑๘ ชุด เป็นนักศึกษาชาย ๑๐๖ คนหรือร้อยละ ๔๘.๖๒ นักศึกษาฝึกสอนหญิง ๑๑๒ คนหรือร้อยละ ๕๑.๓๘ ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓ และ ๔

ตารางที่ ๓ ร้อยละของจำนวนนักศึกษาฝึกสอนแยกตามสังกัดและเพศ

สังกัด	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาลัยครูเพชรบุรี	๓๐	๒๘.๓๐	๒๓	๒๐.๕๔	๕๓	๒๔.๓๑
วิทยาลัยครูหมานจอมบึง	๓๒	๓๐.๑๙	๒๓	๒๐.๕๔	๕๕	๒๕.๒๓
วิทยาลัยครูนครปฐม	๒๑	๑๙.๑๘	๓๔	๓๐.๓๖	๕๕	๒๕.๒๓
วิทยาลัยครูกาญจนบุรี	๒๓	๒๑.๖๐	๓๒	๒๘.๕๗	๕๕	๒๕.๒๓
รวม	๑๐๖	๑๐๐.๐๐	๑๑๒	๑๐๐.๐๐	๒๑๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นถึงจำนวนนักศึกษาฝึกสอนจากสังกัดวิทยาลัยครู ทั้ง ๔ แห่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยมีนักศึกษาฝึกสอนจากสังกัดวิทยาลัยครูเพชรบุรี เท่านั้นที่มีจำนวนน้อยกว่านักศึกษาฝึกสอนจากสังกัดวิทยาลัยครูอื่น ๆ คือมีจำนวน ๕๓ คนหรือร้อยละ ๒๔.๓๑

จำนวนนักศึกษาฝึกสอนชายจากสังกัดวิทยาลัยครูหมานจอมบึงมีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน ๓๒ คนหรือร้อยละ ๓๐.๑๙ จากสังกัดวิทยาลัยครูนครปฐมมีจำนวนน้อยที่สุดคือ จำนวน ๒๐ คนหรือร้อยละ ๑๙.๑๘

จำนวนนักศึกษาฝึกสอนหญิงจากสังกัดวิทยาลัยครูนครปฐมมีจำนวนมากที่สุดคือ จำนวน ๓๔ คนหรือร้อยละ ๓๐.๓๖ จากสังกัดวิทยาลัยครูเพชรบุรีและวิทยาลัยครูหมานจอมบึงมีจำนวนน้อยที่สุด คือ จำนวน ๒๓ คนหรือร้อยละ ๒๐.๕๔

ตารางที่ ๔ ร้อยละของจำนวนนักศึกษาฝึกสอนแยกตามการปฏิบัติงานการฝึกสอนและเพศ

การปฏิบัติงานการฝึกสอน	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฝึกสอนโรงเรียนในเมือง	๒๖	๒๔.๓๓	๒๘	๒๕.๐๐	๕๔	๒๔.๖๗
ฝึกสอนโรงเรียนในชนบท	๘๐	๗๕.๘๗	๘๔	๗๕.๐๐	๑๖๔	๗๕.๒๓
รวม	๑๐๖	๑๐๐.๐๐	๑๑๒	๑๐๐.๐๐	๒๑๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาฝึกสอนส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๕.๒๓ ฝึกสอนโรงเรียนในชนบท เป็นนักศึกษาฝึกสอนชายร้อยละ ๗๕.๘๗ และเป็นนักศึกษาฝึกสอนหญิงร้อยละ ๗๕.๐๐

นักศึกษาฝึกสอนส่วนน้อยร้อยละ ๒๔.๖๗ ฝึกสอนโรงเรียนในเมือง เป็นนักศึกษาฝึกสอนชายร้อยละ ๒๔.๓๓ และเป็นนักศึกษาฝึกสอนหญิงร้อยละ ๒๕.๐๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาการฝึกสอน
ของนักศึกษาฝึกสอน

๒.๑ การวางแผนการเรียนการสอน

ดังรายละเอียดปรากฏในตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาการ
วางแผนการเรียนการสอน

รายการปัญหา	อาจารย์นิเทศก์			นักศึกษาฝึกสอน		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑. ความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน	๒.๗๒	๐.๘๗	ปานกลาง	๒.๕๓	๑.๐๘	น้อย*
๒. การนำโครงการสอนไปสอดคล้องกับแผนการสอนของโรงเรียน	๒.๘๕	๑.๐๒	ปานกลาง	๒.๗๕	๑.๑๘	ปานกลาง
๓. การเขียนบันทึกการสอน	๒.๘๘	๐.๘๘	ปานกลาง	๒.๖๗	๑.๑๖	ปานกลาง
๔. การเขียนความมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่ปฏิบัติและวัดผลได้	๓.๑๗	๐.๘๖	ปานกลาง	๒.๖๘	๑.๐๘	ปานกลาง
๕. การศึกษารายละเอียดในเรื่องที่สอน	๒.๘๖	๐.๘๘	ปานกลาง	๒.๖๘	๑.๑๒	ปานกลาง
๖. การจัดเนื้อหาของการเรียนให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นเรียนและเวลา	๒.๘๘	๐.๘๘	ปานกลาง	๒.๘๒	๑.๑๕	ปานกลาง
๗. ความรู้ในด้านการจัดกิจกรรมและวิธีสอนแบบต่าง ๆ	๓.๒๑	๐.๘๓	ปานกลาง	๒.๘๘	๑.๑๕	ปานกลาง

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

รายการปัญหา	อาจารย์นิเทศก์			นักศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๘. การเลือกกิจกรรมและวิธีสอน ที่เหมาะสม	๓.๓๒	๐.๘๖	ปานกลาง	๒.๘๘	๑.๑๑	ปานกลาง
๙. การกำหนดคำอธิบายขั้นตอนใน การสอน	๓.๐๐	๐.๙๕	ปานกลาง	๒.๖๓	๑.๑๕	ปานกลาง
๑๐. การจับประสบการณ์การ เรียนรู้ให้ต่อเนื่องกัน	๓.๐๘	๐.๘๓	ปานกลาง	๒.๘๘	๑.๑๒	ปานกลาง
๑๑. การเตรียมห้องเรียนและ นักเรียน	๒.๖๒	๐.๖๘	ปานกลาง	๒.๘๓	๑.๒๒	น้อย*
๑๒. การกำหนดระเบียบวินัยและ วิธีควบคุมชั้นเรียน	๓.๐๘	๐.๙๘	ปานกลาง	๒.๙๘	๑.๒๓	ปานกลาง
๑๓. การกำหนดงานและแบบฝึกหัด	๒.๖๖	๐.๙๘	ปานกลาง	๒.๑๙	๑.๐๘	น้อย*
๑๔. การแบ่งเวลาในการสอน	๒.๙๖	๐.๘๓	ปานกลาง	๒.๓๙	๑.๑๖	น้อย*
๑๕. ความรู้เกี่ยวกับสื่อการสอน แหล่งที่มา และวิธีใช้	๓.๒๑	๐.๘๘	ปานกลาง	๓.๐๒	๑.๑๑	ปานกลาง
๑๖. การเลือกประเภท, และชนิด ของสื่อการสอนให้เหมาะสม	๒.๘๘	๐.๙๖	ปานกลาง	๒.๙๖	๑.๑๑	ปานกลาง
๑๗. การจัดหาและสร้างสื่อการ สอน	๓.๑๑	๐.๙๓	ปานกลาง	๒.๘๘	๑.๑๐	ปานกลาง
๑๘. ความรู้เกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผล	๓.๒๓	๐.๙๖	ปานกลาง	๒.๙๑	๑.๑๒	ปานกลาง

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

รายการปัญหา	อาจารย์นิเทศก์		นักศึกษาฝึกสอน	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๑๙. การตรวจสอบความรู้พื้นฐาน และทักษะเบื้องต้นของนักเรียน	๓.๐๘	๐.๗๒	ปานกลาง ๒.๙๕	๑.๑๒
๒๐. การกำหนดวิธีการวัดผลและ ประเมินผล	๓.๐๒	๐.๗๘	ปานกลาง ๒.๗๓	๐.๑๗
๒๑. การสร้างเครื่องมือในการวัดผล	๓.๑๘	๐.๘๐	ปานกลาง ๓.๐๘	๑.๑๘

หมายเหตุ * หมายถึงรายการปัญหาที่อาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาฝึกสอน
มีความคิดเห็นขัดแย้งกัน

จากตารางที่ ๕ อาจารย์นิเทศก์ มีความเห็นว่าปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษา
ฝึกสอนด้านการวางแผนการเรียนการสอนเป็นปัญหาในระดับปานกลางทั้งหมด ซึ่งสอดคล้อง
กับความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอน ยกเว้นปัญหาเกี่ยวกับความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน การ
เตรียมห้องเรียนและนักเรียน การกำหนดงานและแบบฝึกหัด และการแบ่งเวลาในการ
สอน ซึ่งนักศึกษาฝึกสอนและอาจารย์นิเทศก์มีความเห็นขัดแย้งกัน คืออาจารย์นิเทศก์เห็น
ว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง แต่นักศึกษาฝึกสอนกลับเห็นว่า เป็นปัญหาในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยนำหน้าความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์พบว่ารายการปัญหา
ที่ ๘ การเลือกกิจกรรมและวิธีสอนที่เหมาะสม มีค่าสูงที่สุด ($\bar{X} = ๓.๓๒$) รองลง
มาได้แก่รายการปัญหาที่ ๑๘ ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = ๓.๒๓$)
และค่าเฉลี่ยนำหน้าความคิดเห็นค่าที่สูงสุดได้แก่รายการปัญหาที่ ๑๑ การเตรียมห้องเรียน
และนักเรียน ($\bar{X} = ๒.๒๒$) รองลงมาได้แก่รายการปัญหาที่ ๑๓ การกำหนดงาน

และแบบฝึกหัด ($\bar{x} = ๒.๖๖$)

ค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนสูงสุด ได้แก่ รายการปัญหาที่ ๒๑ การสร้างเครื่องมือในการวัดผล ($\bar{x} = ๓.๐๘$) รองลงมาได้แก่ รายการปัญหาที่ ๑๕ ความรู้เกี่ยวกับสื่อการสอน แหล่งที่มาและวิธีใช้ ($\bar{x} = ๓.๐๒$) และค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นค่าที่สูงสุดได้แก่ รายการปัญหาที่ ๑๓ การกำหนดงานและแบบฝึกหัด ($\bar{x} = ๒.๑๗$) รองลงมาได้แก่รายการปัญหาที่ ๑๘ การแบ่งเวลาในการสอน ($\bar{x} = ๒.๓๗$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๒ การดำเนินการสอน

ถึง รายละเอียดปรากฏในตารางที่ ๖

ตารางที่ ๖ ความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน

รายการปัญหา	อาจารย์นิเทศก์		นักศึกษาฝึกสอน			
	\bar{X}	S.D. แปลความ	\bar{X}	S.D. แปลความ		
๑. ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน	๒.๕๗	๐.๘๒	ปานกลาง	๒.๖๔	๑.๑๔	ปานกลาง
๒. ความเชื่อมั่นของตนเอง	๒.๕๓	๐.๖๙	น้อย	๒.๑๘	๑.๑๘	น้อย
๓. บุคลิกของตนเองต่อการเป็นครู	๒.๖๘	๐.๗๓	ปานกลาง	๒.๓๓	๑.๒๐	น้อย*
๔. การสอนตามแนวหลักสูตรใหม่	๓.๑๑	๐.๙๖	ปานกลาง	๒.๘๘	๑.๒๑	ปานกลาง
๕. การสอนให้เป็นไปตามความมุ่งหมาย	๓.๑๕	๑.๐๐	ปานกลาง	๒.๘๓	๑.๑๓	ปานกลาง
๖. การเลือกใช้วิธีสอนที่เหมาะสม	๓.๐๖	๐.๘๗	ปานกลาง	๒.๖๖	๑.๐๙	ปานกลาง
๗. การนำเข้าสู่บทเรียน	๒.๗๒	๑.๐๒	ปานกลาง	๒.๘๒	๑.๑๗	น้อย*
๘. การจัดกิจกรรมและวิธีสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิด	๓.๖๒	๑.๐๓	มาก	๓.๑๑	๑.๑๑	ปานกลาง
๙. การอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ	๒.๙๘	๐.๘๖	ปานกลาง	๒.๘๙	๑.๑๗	ปานกลาง
๑๐. การใช้คำพูดที่เหมาะสม ชื่อนำเสียงและลีลาการพูดที่เรา						
ความสนใจ	๓.๐๙	๐.๙๓	ปานกลาง	๒.๗๓	๑.๑๖	ปานกลาง
๑๑. การเล่าเรื่องประกอบการสอนให้เหมาะสมใจ	๒.๗๙	๐.๙๑	ปานกลาง	๒.๕๗	๑.๑๓	ปานกลาง

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

รายการปัญหา	อาจารย์ในเทศก		นักศึกษาฝึกสอน		
	\bar{X}	S.D. แปลความ	\bar{X}	S.D. แปลความ	
๑๒. การสาธิตและยกตัวอย่างประกอบบทเรียน	๒.๘๗	๐.๓๑	ปานกลาง	๒.๘๘	๑.๑๒ น้อย*
๑๓. การแสดงท่าทางประกอบการสอน	๒.๘๖	๐.๔๔	ปานกลาง	๒.๓๘	๑.๑๘ น้อย*
๑๔. การใช้สภาพแวดล้อมที่สัมพันธ์กับการเรียนการสอน	๒.๘๕	๐.๔๘	ปานกลาง	๒.๕๖	๑.๒๐ ปานกลาง
๑๕. การใช้กระดานดำ	๒.๕๗	๐.๓๘	ปานกลาง	๒.๑๘	๑.๑๘ น้อย*
๑๖. การใช้สื่อการสอนใต้อุปกรณ์และคู่มือ	๓.๒๘	๐.๔๐	ปานกลาง	๒.๓๖	๑.๐๗ ปานกลาง
๑๗. การสร้างบรรยากาศที่นาเรียน	๓.๐๘	๑.๐๐	ปานกลาง	๒.๓๖	๑.๑๑ ปานกลาง
๑๘. การตั้งคำถาม	๓.๓๘	๐.๔๗	ปานกลาง	๒.๘๓	๑.๐๘ น้อย*
๑๙. การสร้างแรงจูงใจและความสนใจของนักเรียน	๓.๒๘	๐.๔๐	ปานกลาง	๒.๗๕	๑.๐๗ ปานกลาง
๒๐. การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	๓.๐๘	๐.๘๗	ปานกลาง	๒.๓๐	๑.๑๘ น้อย*
๒๑. การโยงบทเรียนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ	๓.๑๘	๐.๘๘	ปานกลาง	๒.๗๘	๑.๑๘ ปานกลาง
๒๒. การโยงบทเรียนให้สัมพันธ์กับชีวิตจริงของนักเรียน	๓.๒๐	๐.๘๐	มาก	๒.๖๖	๑.๒๐ ปานกลาง*

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

รายการปัญหา	อาจารย์นิเทศก์		นักศึกษาฝึกสอน		
	\bar{X}	S.D. แปลความ	\bar{X}	S.D. แปลความ	
๒๓. การเสนอปัญหาให้นักเรียน รวมอภิปราย	๓.๘๗	๐.๘๘	ปานกลาง	๓.๑๘ ๑.๑๕	ปานกลาง
๒๔. การใช้บทบาทสมมุติและ สถานการณ์จำลอง	๓.๘๓	๐.๘๐	ปานกลาง	๒.๘๖ ๑.๑๘	ปานกลาง
๒๕. การเน้นบทเรียนส่วนที่สำคัญ	๓.๐๖	๐.๘๗	ปานกลาง	๒.๕๐ ๑.๑๘	น้อย*
๒๖. การเปลี่ยนจุดสนใจของ นักเรียน	๓.๑๑	๐.๗๖	ปานกลาง	๒.๘๓ ๑.๐๘	ปานกลาง
๒๗. การแนะนำและช่วยเหลือ นักเรียนเกี่ยวกับการเรียน การสอน	๒.๘๗	๐.๘๐	ปานกลาง	๒.๖๗ ๑.๑๕	ปานกลาง
๒๘. การสร้างความสัมพันธ์กับ นักเรียน	๒.๓๘	๐.๗๖	น้อย	๒.๐๘ ๑.๑๕	น้อย
๒๙. การดูแลเอาใจใส่นักเรียน	๒.๓๖	๐.๗๖	น้อย	๒.๑๕ ๑.๒๒	น้อย
๓๐. การใช้หลักประชาธิปไตย ในห้องเรียน	๒.๗๒	๐.๘๓	ปานกลาง	๒.๓๗ ๑.๓๑	น้อย*
๓๑. การควบคุมวินัยของนักเรียน ในขณะเรียน	๒.๘๘	๐.๘๕	ปานกลาง	๒.๖๓ ๑.๑๓	ปานกลาง
๓๒. การควบคุมอารมณ์ของครู ขณะสอน	๒.๖๐	๐.๘๕	ปานกลาง	๒.๒๓ ๑.๑๘	น้อย*
๓๓. การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า	๓.๐๖	๑.๐๘	ปานกลาง	๒.๕๑ ๑.๑๓	น้อย*

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

รายการปัญหา	อาจารย์นิเทศก์			นักศึกษาฝึกสอน		
	X	S.D.	แปลความ	X	S.D.	แปลความ
๓๔. การส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้า ความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง	๓.๓๘	๐.๘๒	ปานกลาง	๓.๐๘	๑.๑๘	ปานกลาง
๓๕. การใช้เวลาในการสอนอย่าง เหมาะสม	๒.๗๘	๐.๗๘	ปานกลาง	๒.๖๓	๑.๑๘	ปานกลาง
๓๖. การสรุปบทเรียน	๒.๖๘	๐.๘๘	ปานกลาง	๒.๓๘	๑.๑๘	น้อย*

หมายเหตุ* หมายถึงรายการปัญหาที่อาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาฝึกสอนมี
ความคิดเห็นขัดแย้งกัน

จากตารางที่ ๖ อาจารย์นิเทศก์มีความคิดเห็นว่าปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษา
ฝึกสอน ด้านการดำเนินการสอนส่วนใหญ่เป็นปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นปัญหาการจัด
กิจกรรมและวิธีสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิดและการโยงบทเรียนให้สัมพันธ์กับชีวิตจริง
ของนักเรียน ที่อาจารย์นิเทศก์เห็นว่า เป็นปัญหาในระดับมาก และปัญหาความเชื่อมั่นของ
ตนเอง การสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียนรวมทั้งการดูแลเอาใจใส่นักเรียน ที่อาจารย์
นิเทศก์เห็นว่า เป็นปัญหาในระดับน้อย ส่วนนักศึกษาฝึกสอนมีความคิดเห็นว่าปัญหาการฝึก
สอนของตนเองด้านการดำเนินการสอนส่วนใหญ่เป็นปัญหาในระดับปานกลาง โดยมีความ
คิดเห็นขัดแย้งกับความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ถึง ๑๔ รายการปัญหา อาจารย์นิเทศก์
มีความคิดเห็นว่ารายการ ปัญหาที่ขัดแย้งกันส่วนใหญ่เป็นปัญหาในระดับปานกลาง แต่
นักศึกษาฝึกสอนกลับเห็นว่า เป็นปัญหาในระดับน้อย ยกเว้นรายการปัญหาที่ ๘ การจัดกิจกรรม
และวิธีสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิด และรายการปัญหาที่ ๒๒ การโยงบทเรียนให้สัมพันธ์
กับชีวิตจริงของนักเรียน ซึ่งอาจารย์นิเทศก์เห็นว่า เป็นปัญหาในระดับมาก แต่นักศึกษาฝึก
สอนกลับมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาคุณค่าผู้นำนักความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์พบว่ารายการปัญหา
ที่ ๘ การจัดกิจกรรมและวิธีสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิด มีค่าสูงสุด ($\bar{X} = ๓.๒๒$)
รองลงมาได้แก่รายการปัญหาที่ ๒๒ การโยงบทเรียนให้สัมพันธ์กับชีวิตจริงของนักเรียน
($\bar{X} = ๓.๒๐$) และค่าเฉลี่ยนำนักความคิดเห็นค่าที่สูงสุดได้แก่ รายการปัญหาที่ ๒๔
การสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียน ($\bar{X} = ๓.๒๔$) รองลงมาได้แก่ รายการปัญหา
ที่ ๒๕ การดูแลเอาใจใส่นักเรียน ($\bar{X} = ๒.๓๖$)

ค่าเฉลี่ยนำนักความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนสูงสุดได้แก่รายการปัญหา
ที่ ๒๓ การเสนอปัญหาให้นักเรียนรวมอภิปราย ($\bar{X} = ๓.๑๔$) รองลงมาได้แก่
รายการปัญหาที่ ๘ การจัดกิจกรรมและวิธีสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิด ($\bar{X} = ๓.๑๑$)
และค่าเฉลี่ยนำนักความคิดเห็นค่าที่สูงสุดได้แก่รายการปัญหาที่ ๒๔ การสร้างความสัมพันธ์
กับนักเรียน ($\bar{X} = ๒.๓๔$) รองลงมาได้แก่รายการปัญหาที่ ๒๕ การดูแลเอาใจใส่
นักเรียน ($\bar{X} = ๒.๓๖$)

ค่าเฉลี่ยนำนักความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกสอนมีความ
คิดเห็นสอดคล้องกันคือรายการปัญหาที่ ๒๔ การสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียน และราย
การปัญหาที่ ๒๕ การดูแลเอาใจใส่นักเรียน ซึ่งเป็นรายการปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยนำนักความ
คิดเห็นค่าทั้งสองรายการ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๓ การวัดผลและประเมินผล

ทั้งรายละเอียดปรากฏในตารางที่ ๗

ตารางที่ ๗ ความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลและประเมินผล

รายการปัญหา	อาจารย์นิเทศก์		นักศึกษาฝึกสอน	
	\bar{X}	S.D. แปลความ	\bar{X}	S.D. แปลความ
๑. การวัดผลให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย				
เชิงพฤติกรรม	๓.๓๐	๐.๘๘ ปานกลาง	๒.๗๘	๑.๒๗ ปานกลาง
๒. การใช้วิธีการและเครื่องมือ				
ในการวัดผล	๓.๑๙	๐.๘๒ ปานกลาง	๒.๙๒	๑.๑๕ ปานกลาง
๓. การวัดผลนักเรียนอย่างทั่วถึง				
ในขณะสอน	๓.๓๘	๐.๗๖ ปานกลาง	๒.๘๗	๑.๑๙ ปานกลาง
๔. การติดตามผลงานของนักเรียน	๓.๓๙	๐.๘๓ ปานกลาง	๒.๕๒	๑.๒๖ น้อย*
๕. การประเมินผลอย่างมีกฎเกณฑ์	๓.๓๖	๐.๗๙ ปานกลาง	๒.๘๓	๑.๑๕ ปานกลาง
๖. การนำผลจากการประเมินผล				
มาปรับปรุงการเรียนการสอน	๓.๕๗	๐.๙๐ มาก	๒.๘๗	๑.๒๑ ปานกลาง*

หมายเหตุ * หมายถึง รายการปัญหาที่อาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาฝึกสอนมีความคิดเห็นขัดแย้งกัน

จากตารางที่ ๗ อาจารย์นิเทศก์มีความคิดเห็นว่าปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอน ด้านการวัดผลและประเมินผลส่วนใหญ่เป็นปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นการนำผลจากการประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นปัญหาในระดับมาก ซึ่งสอดคล้อง

กับความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนซึ่งเห็นว่าส่วนใหญ่เป็นปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้น การติดตามผลงานของนักเรียน เป็นปัญหาในระดับน้อย

เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์พบว่า รายการ ปัญหาที่ ๒ การนำผลจากการประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นสูงสุด ($\bar{X} = 3.57$) และค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นต่ำที่สุด คือ รายการปัญหาที่ ๒ การใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดผล ($\bar{X} = 3.15$)

ค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนสูงสุดคือ รายการปัญหาที่ ๒ การใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดผล ($\bar{X} = 2.52$) และค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นต่ำที่สุดคือ รายการปัญหาที่ ๔ การติดตามผลงานของนักเรียน ($\bar{X} = 2.52$)

ความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาฝึกสอนขัดแย้งกันมากที่สุดคือ รายการปัญหาที่ ๒ การใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดผล ซึ่งค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ต่ำที่สุด ส่วนค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนกลับสูงที่สุด

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๓ ความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในเมืองและชนบท
เกี่ยวกับปัญหาการฝึกสอนของตนเอง

๓.๑ ด้านการวางแผนการเรียนการสอน

ทั้งรายละเอียดปรากฏในตารางที่ ๘

ตารางที่ ๘ ความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในเมืองและชนบท
เกี่ยวกับปัญหาการวางแผนการเรียนการสอน

รายการปัญหา	นักศึกษาฝึกสอนโรงเรียน ในเมือง			นักศึกษาฝึกสอน โรงเรียนในชนบท		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑. ความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน	๒.๒๐	๐.๘๖	น้อย	๒.๘๕	๑.๑๓	ปานกลาง*
๒. การทำโครงการสอนให้สอดคล้องกับแผนการสอนของโรงเรียน	๒.๓๗	๑.๒๕	น้อย	๒.๘๗	๑.๑๕	ปานกลาง*
๓. การเขียนบันทึกการสอน	๒.๔๓	๑.๑๔	น้อย	๒.๗๔	๑.๑๖	ปานกลาง*
๔. การเขียนความมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่ปฏิบัติและวัดผลได้	๒.๔๓	๑.๐๘	น้อย	๒.๗๔	๑.๐๖	ปานกลาง*
๕. การศึกษารายละเอียดในเรื่องที่สอน	๒.๓๗	๑.๑๐	น้อย	๒.๗๓	๑.๑๐	ปานกลาง*
๖. การจัดเนื้อหาของการเรียนให้เหมาะสมกับนักเรียน ชั้นเรียนและเวลา	๒.๖๙	๑.๒๓	ปานกลาง	๒.๘๘	๑.๑๕	ปานกลาง
๗. ความรู้ในด้านการจัดกิจกรรมและวิธีสอนแบบต่าง ๆ	๒.๗๖	๑.๑๓	ปานกลาง	๓.๐๗	๑.๑๕	ปานกลาง

ตารางที่ ๘ (ต่อ)

รายการปัญหา	นักศึกษาฝึกสอนโรงเรียน ในเมือง			นักศึกษาฝึกสอน โรงเรียนในชนบท		
	\bar{x}	S.D.	แปลความ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
	๘. การเลือกกิจกรรมและวิธีสอน ที่เหมาะสม	๒.๗๒	๑.๑๘	ปานกลาง	๒.๘๘	๑.๑๐
๙. การกำหนดลำดับขั้นตอนใน การสอน	๒.๓๗	๑.๑๐	น้อย	๒.๗๒	๑.๑๖	ปานกลาง*
๑๐. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ในหอเดียวกัน	๒.๗๒	๑.๑๗	ปานกลาง	๓.๐๑	๑.๐๘	ปานกลาง
๑๑. การเตรียมห้องเรียนและ นักเรียน	๒.๒๒	๑.๑๘	น้อย	๒.๘๘	๑.๒๓	น้อย
๑๒. การกำหนดระเบียบวินัยและ วิธีควบคุมชั้นเรียน	๒.๕๘	๑.๒๗	ปานกลาง	๒.๗๘	๑.๒๑	ปานกลาง
๑๓. การกำหนดงานและแบบฝึกหัด	๑.๘๘	๐.๘๘	น้อย	๒.๒๘	๑.๑๓	น้อย
๑๔. การแบ่งเวลาในการสอน	๒.๑๕	๐.๘๖	น้อย	๒.๘๕	๑.๒๑	น้อย
๑๕. ความรู้เกี่ยวกับสื่อการสอน แหล่งที่มาและวิธีใช้	๒.๘๘	๑.๐๐	น้อย	๓.๒๑	๑.๐๒	ปานกลาง*
๑๖. การเลือกประเภทและชนิด ของสื่อการสอนที่เหมาะสม	๒.๒๐	๐.๘๖	น้อย	๒.๘๘	๑.๑๐	ปานกลาง*
๑๗. การจัดหาและสร้างสื่อการ เรียนการสอน	๒.๖๓	๑.๑๘	ปานกลาง	๓.๑๐	๑.๐๖	ปานกลาง
๑๘. ความรู้เกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผล	๒.๕๒	๑.๑๘	น้อย	๒.๗๗	๑.๐๘	ปานกลาง*

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

รายการปัญหา	นักศึกษาฝึกสอนโรงเรียน ในเมือง			นักศึกษาฝึกสอน โรงเรียนในชนบท		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑๙. การตรวจสอบความรู้พื้นฐาน และทักษะเบื้องต้นของนักเรียน	๒.๗๖	๑.๐๘	ปานกลาง	๓.๐๒	๑.๑๓	ปานกลาง
๒๐. การกำหนดวิธีการวัดผลและ ประเมินผล	๒.๖๓	๑.๑๙	ปานกลาง	๒.๗๖	๑.๑๖	ปานกลาง
๒๑. การสร้างเครื่องมือในการ วัดผล	๒.๙๖	๑.๑๘	ปานกลาง	๓.๑๒	๑.๑๘	ปานกลาง

หมายเหตุ * หมายถึง รายงานปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในเมือง
และชนบทมีความคิดเห็นขัดแย้งกัน

จากตารางที่ ๔ นักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในเมืองมีความคิดเห็นว่าปัญหาการ
ฝึกสอนของตนเอง คำนึงการวางแผนการเรียนการสอน ส่วนใหญ่เป็นปัญหาในระดับน้อย
และนักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในชนบท ส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ยก
เว้นการเตรียมห้องเรียนและนักเรียนร่วมทั้งการกำหนดงานและแบบฝึกหัดเป็นปัญหาใน
ระดับน้อย และมีความคิดเห็นขัดแย้งกับความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนใน
เมืองถึง ๔ รายการปัญหา รายงานปัญหาที่ขัดแย้งกันนี้ นักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในเมือง
เห็นว่า เป็นปัญหาในระดับน้อย แต่ที่นักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในชนบทกลับเห็นว่า เป็นปัญหา
ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในเมือง
พบว่า รายงานปัญหาที่ ๒๑ การสร้างเครื่องมือในการวัดผลมีค่าสูงที่สุด ($\bar{X} = ๒.๙๖$)

รองลงมาได้แก่ รายการปัญหาที่ ๑๕ การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะเบื้องต้นของนักเรียน ($\bar{x} = ๒.๗๖$) และค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นค่าที่สุกไค้แก่ รายการปัญหาที่ ๑๓ การกำหนดงานและแบบฝึกหัด ($\bar{x} = ๑.๕๔$) รองลงมาได้แก่รายการปัญหาที่ ๑๔ การแบ่งเวลาในการสอน ($\bar{x} = ๒.๑๕$)

ค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในชนบทสูงที่สุดได้แก่ รายการปัญหาที่ ๑๕ ความรู้เกี่ยวกับสื่อการสอน แหล่งที่มาและวิธีใช้ ($\bar{x} = ๓.๒๑$) รองลงมาได้แก่ รายการปัญหาที่ ๒๑ การสร้างเครื่องมือในการวัดผล ($\bar{x} = ๓.๑๒$) และค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นค่าที่สุกไค้แก่ รายการปัญหาที่ ๑๓ การกำหนดงานและแบบฝึกหัด ($\bar{x} = ๒.๒๔$) รองลงมาได้แก่ รายการปัญหาที่ ๑๔ การแบ่งเวลาในการสอน ($\bar{x} = ๒.๔๕$)

ค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในเมือง และชนบทซึ่ง มีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือ รายการปัญหาที่ ๑๓ การกำหนดงานและแบบฝึกหัด และรายการปัญหาที่ ๑๔ การแบ่งเวลาในการสอน ซึ่งเป็นรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นค่า ทั้งสองรายการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓.๒ การกำกับการสอน

ทั้ง รายละเอียดปรากฏในตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในเมืองและชนบท
เกี่ยวกับปัญหาการกำกับการสอน

รายการ ปัญหา	นักศึกษาฝึกสอนโรงเรียน ในเมือง			นักศึกษาฝึกสอน โรงเรียนในชนบท		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
	๑. ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่ สอน	๒.๕๐	๑.๑๑	น้อย	๒.๖๘	๑.๑๘
๒. ความเชื่อมั่นของตนเอง	๒.๐๘	๑.๐๕	น้อย	๒.๒๑	๑.๑๖	น้อย
๓. บุคลิกของตัวเองต่อการเป็นครู	๒.๑๗	๑.๐๘	น้อย	๒.๓๘	๑.๒๓	น้อย
๔. การสอนตามแนวหลักสูตรใหม่	๒.๕๘	๑.๑๘	น้อย	๒.๘๘	๑.๒๑	ปานกลาง*
๕. การสอนให้เป็นที่ไปตามความ มุ่งหมาย	๒.๘๘	๑.๐๘	น้อย	๒.๘๘	๑.๑๓	ปานกลาง*
๖. การเลือกวิธีสอนที่เหมาะสม	๒.๕๐	๑.๐๖	น้อย	๒.๗๑	๑.๑๐	ปานกลาง*
๗. การนำเข้าสู่บทเรียน	๒.๑๕	๐.๘๘	น้อย	๒.๕๑	๑.๒๐	น้อย
๘. การจัดกิจกรรมและวิธีสอนที่ ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิด	๒.๘๓	๑.๐๘	ปานกลาง	๓.๒๑	๑.๑๒	ปานกลาง
๙. การอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ	๒.๕๗	๑.๑๘	ปานกลาง	๓.๐๐	๑.๑๖	ปานกลาง
๑๐. การใช้คำพูดที่เหมาะสม ใช้ เสียงและลีลาการพูดที่เรา ความสนใจ	๒.๘๖	๑.๐๘	น้อย	๒.๘๒	๑.๑๘	ปานกลาง*

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

รายการปัญหา	นักศึกษาฝึกสอนโรงเรียน ในเมือง			นักศึกษาฝึกสอน โรงเรียนในชนบท		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
	๑๑. การเล่าเรื่องประกอบการ สอนที่น่าสนใจ	๒.๕๒	๑.๐๖	น้อย	๒.๕๙	๑.๑๕
๑๒. การสำนึกและยกตัวอย่าง ประกอบบทเรียน	๒.๑๕	๐.๙๘	น้อย	๒.๕๔	๑.๑๕	น้อย
๑๓. การแสดงท่าทางประกอบ การสอน	๒.๑๕	๑.๐๐	น้อย	๒.๔๕	๑.๒๓	น้อย
๑๔. การใช้สภาพแวดล้อมให้ สัมพันธ์กับการเรียนการสอน	๒.๑๙	๑.๐๕	น้อย	๒.๖๙	๑.๒๒	ปานกลาง*
๑๕. การใช้กระดานดำ	๑.๘๓	๑.๐๐	น้อย	๒.๒๙	๑.๒๑	น้อย
๑๖. การใช้สื่อการสอนใ้ลูกของ และคุณค่า	๒.๔๘	๐.๙๗	น้อย	๒.๙๖	๑.๑๐	ปานกลาง*
๑๗. การสร้างบรรยากาศให้ เรียน	๒.๕๗	๑.๐๔	ปานกลาง	๒.๙๔	๑.๑๓	ปานกลาง
๑๘. การตั้งคำถาม	๒.๘๘	๐.๙๕	น้อย	๒.๔๘	๑.๑๓	น้อย
๑๙. การสร้างแรงจูงใจและเร้า ความสนใจของนักเรียน	๒.๔๓	๑.๑๓	น้อย	๒.๘๖	๑.๐๓	ปานกลาง*
๒๐. การเปิดโอกาสให้นักเรียนมี ส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน การสอน	๒.๐๔	๑.๐๖	น้อย	๒.๓๙	๑.๒๑	น้อย

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

รายการปัญหา	นักศึกษาฝึกสอนโรงเรียน ในเมือง		นักศึกษาฝึกสอน โรงเรียนในชนบท		
	\bar{X}	S.D. แปลความ	\bar{X}	S.D. แปลความ	
๒๑. การโยกบทเรียนให้สัมพันธ์ กับวิชาอื่น	๒.๕๒	๑.๑๘ น้อย	๒.๘๘	๑.๑๘ ปานกลาง*	
๒๒. การโยกบทเรียนให้สัมพันธ์ กับชีวิตจริงของนักเรียน	๒.๗๖	๑.๑๘ ปานกลาง	๒.๗๗	๑.๑๖ ปานกลาง	
๒๓. การเสนอปัญหาให้นักเรียน รวมอภิปราย	๒.๘๘	๑.๑๘ ปานกลาง	๓.๑๘	๑.๑๘ ปานกลาง	
๒๔. การใช้บทบาทสมมติและ สถานการณ์จำลอง	๒.๘๖	๑.๒๑ ปานกลาง	๒.๘๖	๑.๑๘ ปานกลาง	
๒๕. การเน้นบทเรียนส่วนที่สำคัญ	๒.๒๐	๐.๘๘ น้อย	๒.๒๐	๑.๑๘ ปานกลาง*	
๒๖. การเปลี่ยนจุดสนใจของผู้เรียน	๒.๕๐	๑.๐๒ น้อย	๒.๘๕	๑.๐๘ ปานกลาง*	
๒๗. การแนะนำช่วยเหลือนักเรียน เกี่ยวกับการเรียนการสอน	๒.๕๖	๑.๒๘ ปานกลาง	๒.๗๖	๑.๑๒ ปานกลาง	
๒๘. การสร้างความสัมพันธ์กับ นักเรียน	๑.๘๘	๑.๐๐ น้อย	๒.๑๕	๑.๒๐ น้อย	
๒๙. การดูแลเอาใจใส่นักเรียน	๑.๘๗	๑.๑๓ น้อย	๒.๒๘	๑.๒๘ น้อย	
๓๐. การใช้หลักประชาธิปไตยใน ห้องเรียน	๒.๒๐	๑.๒๒ น้อย	๒.๘๓	๑.๓๘ น้อย	
๓๑. การควบคุมวินัยของนักเรียน ในขณะเรียน	๒.๘๖	๑.๑๓ น้อย	๒.๖๘	๑.๑๒ ปานกลาง*	

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

รายการปัญหา	นักศึกษาฝึกสอนโรงเรียน ในเมือง			นักศึกษาฝึกสอน โรงเรียนในชนบท		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๓๒. การควบคุมอารมณ์ของครูใน ขณะสอน	๒.๐๔	๐.๕๕	น้อย	๒.๓๐	๐.๑๘	น้อย
๓๓. การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	๒.๓๐	๑.๐๖	น้อย	๒.๕๘	๑.๑๕	ปานกลาง*
๓๔. การส่งเสริมให้นักเรียน ค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมด้วย ตนเอง	๒.๘๐	๑.๐๘	ปานกลาง	๓.๑๒	๑.๒๑	ปานกลาง
๓๕. การใช้เวลารว่างในการสอน อย่างเหมาะสม	๒.๔๔	๑.๐๘	น้อย	๒.๗๖	๑.๒๒	ปานกลาง*
๓๖. การสรุปบทเรียน	๒.๒๐	๑.๑๖	น้อย	๒.๘๐	๑.๑๘	น้อย

หมายเหตุ * หมายถึง รายการปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในเมือง
และชนบทมีความคิดเห็นขัดแย้งกัน

จากตารางที่ ๕ นักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในเมืองมีความคิดเห็นว่า ปัญหา
การฝึกสอนด้านการดำเนินการสอนของตนเองส่วนใหญ่เป็นปัญหาในระดับน้อย ซึ่งขัดแย้ง
กับความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในชนบท ซึ่งเห็นว่าส่วนใหญ่เป็นปัญหาในระ
ดับปานกลาง โดยมีความคิดเห็นขัดแย้งกัน ๑๕ รายการปัญหา และรายการปัญหาที่ขัดแย้ง
ทั้งหมด นักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในเมืองเห็นว่า เป็นปัญหาในระดับน้อย แต่นักศึกษาฝึกสอน
โรงเรียนในชนบทกลับเห็นว่า เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยนำหนักความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในเมืองพบว่า รายการปัญหาที่ ๒๓ การเสนอปัญหาให้นักเรียนร่วมอภิปรายมีค่าสูงที่สุด ($\bar{X} = ๒.๕๔$) รองลงมาได้แก่ รายการปัญหาที่ ๒๔ การใช้บทบาทสมมติและสถานการณ์จำลอง ($\bar{X} = ๒.๕๖$) และค่าเฉลี่ยนำหนักความคิดเห็นต่ำที่สุดได้แก่ ปัญหาที่ ๑๕ การใช้กระดานดำ ($\bar{X} = ๑.๔๓$) รองลงมาได้แก่ รายการปัญหาที่ ๒๕ การดูแลเอาใจใส่นักเรียน ($\bar{X} = ๑.๔๗$)

ค่าเฉลี่ยนำหนักความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในชนบทสูงที่สุด ได้แก่ รายการปัญหาที่ ๔ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิด ($\bar{X} = ๓.๒๑$) รองลงมาได้แก่ รายการปัญหาที่ ๒๓ การเสนอปัญหาให้นักเรียนร่วมอภิปราย ($\bar{X} = ๓.๑๘$) และค่าเฉลี่ยนำหนักความคิดเห็นต่ำที่สุดได้แก่ รายการปัญหาที่ ๒๔ การสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียน รองลงมาได้แก่ รายการปัญหาที่ ๒ ความเชื่อมั่นของตนเอง ($\bar{X} = ๒.๒๑$)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓.๓ การวัดผลและประเมินผล

ตั้งรายละเอียดปรากฏในตารางที่ ๑๐

ตารางที่ ๑๐ ความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในเมืองและชนบท
เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลและประเมินผล

รายการปัญหา	นักศึกษาฝึกสอนโรงเรียน ในเมือง			นักศึกษาฝึกสอน โรงเรียนในชนบท		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑. การวัดผลโดยตรงกับจุดมุ่งหมาย เชิงพฤติกรรม	๒.๕๐	๑.๓๓	น้อย	๒.๘๒	๑.๒๘	ปานกลาง*
๒. การใช้วิธีการและเครื่องมือ ในการวัดผล	๒.๖๑	๑.๑๑	ปานกลาง	๓.๐๒	๑.๑๕	ปานกลาง
๓. การวัดผลนักเรียนอย่างทั่วถึง ในขณะสอน	๒.๖๗	๑.๒๐	ปานกลาง	๒.๙๓	๑.๑๘	ปานกลาง
๔. การติดตามผลงานของนักเรียน	๒.๓๘	๑.๒๓	น้อย	๒.๕๗	๑.๒๗	ปานกลาง*
๕. การวัดผลอย่างมีกฎเกณฑ์	๒.๗๒	๑.๐๘	ปานกลาง	๒.๘๖	๑.๑๘	ปานกลาง
๖. การนำผลจากการประเมิน มาปรับปรุงการเรียนการสอน	๒.๕๗	๑.๑๘	ปานกลาง	๒.๙๖	๑.๒๐	ปานกลาง

หมายเหตุ * หมายถึง รายการปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในเมืองและ
ชนบทมีความคิดเห็นขัดแย้งกัน

หากตารางที่ ๑๐ นักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในเมืองมีความคิดเห็นว่า ปัญหา
 การฝึกสอนของตนเองด้านการวัดผลและประเมินผลส่วนใหญ่เป็นปัญหาในระดับกลาง
 ยกเว้น การวัดผลให้ตรงกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม และการติดตามผลงานของนักเรียน
 เป็นปัญหาในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในชนบท
 ซึ่งเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลางทั้งหมด

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในเมือง
 พบว่า รายการปัญหาที่ ๕ การประเมินผลอย่างมีกฎเกณฑ์ มีค่าสูงสุด ($\bar{X} = ๒.๗๒$)
 และค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นต่ำที่สุดคือ รายการปัญหาที่ ๔ การติดตามผลงานของ
 นักเรียน ($\bar{X} = ๒.๓๙$)

ค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในชนบทสูงที่สุดคือ
 รายการปัญหาที่ ๒ การใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดผล ($\bar{X} = ๓.๐๒$) และ
 ค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นต่ำที่สุดคือ รายการปัญหาที่ ๔ การติดตามผลงานของ
 นักเรียน ($\bar{X} = ๒.๕๗$)

ความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในเมืองและชนบท สอดคล้องกัน
 ใน รายการปัญหาที่ ๔ การติดตามผลงานของนักเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็น
 ต่ำที่สุด

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๘ ปัญหาจากการตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิด

๘.๑ อาจารย์นิเทศก์

มีอาจารย์นิเทศก์จำนวนเล็กน้อยที่ได้ตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิด ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาค้นการวางแผนการเรียนการสอน การกำเนิการสอน การวัดผลและประเมินผล ปัญหาและข้อเสนอแนะดังกล่าว ที่อาจารย์นิเทศก์พบเห็นจากการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอนได้แก่ ปัญหาจากการขาดความเข้าใจในวัตถุประสงค์ในการสอน เช่น นักศึกษาฝึกสอนขาดความศึพิจารณาความมุ่งหมายของวิชาที่สอน สอนไม่ตรงกับ ความมุ่งหมาย และเน้นการสอนในเรื่องที่ไม่สำคัญ ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจในการทำบันทึกการสอน เช่น ทำบันทึกการสอนไม่ถูกต้องตามแบบแผนที่กำหนดไว้ และบันทึกการสอนของนักศึกษาฝึกสอนไม่สื่อความหมาย ปัญหาจากการประยุกต์ใช้วิธีสอน เช่น ใช้วิธีสอนที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์และเหตุการณ์ ความว่าวุ่นในการตัดสินใจตามคำแนะนำของอาจารย์นิเทศก์ และครูพี่เลี้ยงซึ่งแนะนำขัดแย้งกัน ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการนำเข้าสู่บทเรียน เช่น ไม่ใช้วิธีการยั่วยุให้นักเรียนสนใจในบทเรียน และนำเข้าสู่บทเรียนที่ไม่ตรงประเด็น และปัญหาเกี่ยวกับการใช้คำถาม เช่น ใช้คำถามที่เสนอแนะคำตอบซึ่งไม่ได้ช่วยให้นักเรียนใช้ความคิดเลย

๘.๒ นักศึกษาฝึกสอน

๘.๒.๑ นักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในเมือง

มีนักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในเมืองจำนวนเล็กน้อยที่ได้ตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิด ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาค้นการวางแผนการเรียนการสอน การกำเนิการสอน การวัดผลและประเมินผล ที่ตนเองประสบในขณะปฏิบัติกาฝึกสอน ปัญหาและข้อเสนอแนะดังกล่าวได้แก่ ปัญหาจากการขาดความร่วมมือของนักเรียนในขณะเรียน เช่น นักเรียนเชื่อถือครูพี่เลี้ยงมากกว่านักศึกษาฝึกสอน นักเรียนถือ ทำให้การกำเนิการสอนไม่เป็นไปตามแผนการสอน นักเรียนซื่อายและแสดงอาการไม่พอใจ เมื่อแสดงกิจกรรมตามคำขอร้องของนักศึกษาฝึกสอนปัญหาการสร้างและใช้สื่อการสอน เช่น โรงเรียนขาดงบประมาณช่วยเหลือในการทำสื่อการสอน ไม่ได้รับความช่วยเหลือและความเห็นใจในการจัดสร้างสื่อการสอน

และขาดความเข้าใจในการใช้สื่อการสอน ปัญหาจากการควบคุมวินัยของนักเรียน เช่น ครูพี่เลี้ยงไม่ให้เกียรติในการควบคุมนักเรียน นักเรียนไม่ค่อยเชื่อฟังต้องใช้การบังคับ นักเรียนชอบเล่นกันในชั้นเรียน ปัญหาเกี่ยวกับการสอนตามหลักสูตรใหม่ เช่น ยังไม่ค่อยเข้าใจเกี่ยวกับการสอนตามหลักสูตรใหม่ ปัญหาการส่งเสริมนักเรียน เช่น นักเรียนชอบเล่นกีฬา และร้องเพลงแคทางโรงเรียนฝึกสอน ไม่สนับสนุนกิจกรรมประเภทนี้

๔.๒.๒ นักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในชนบท

มีนักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนในชนบทจำนวนน้อยที่ตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิดที่เกี่ยวข้องกับ ปัญหาการวางแผนการเรียนการสอน การดำเนินการสอน การวัดผลและประเมินผล ของตนเองในขณะปฏิบัติการฝึกสอน ปัญหาและข้อเสนอนี้จะกล่าวได้แก่ ปัญหาจากความร่วมมือของนักเรียนในขณะเรียน เช่น ครูพี่เลี้ยงขัดขวางความร่วมมือของนักเรียน นักเรียนไม่ค่อยเชื่อฟังนักศึกษฝึกสอน ปัญหาการสอนตามหลักสูตรใหม่ เช่น นักศึกษาฝึกสอนยังไม่เข้าใจการสอนตามแนวหลักสูตรใหม่ ขาดความช่วยเหลือและขาดผู้แนะแนวทางในการปฏิบัติ ขาดความรู้ในการปฏิบัติตามแผนการสอน การสอนแนวหลักสูตรใหม่ยุ่งยาก ปัญหาในการจัดสร้างสื่อการสอน เช่น ขาดแคลนงบประมาณในการจัดสร้าง ต้องใช้เวลาในการจัดสร้างสื่อการสอนมาก วิทยาลัยครูไม่ค่อยให้ความช่วยเหลือในการจัดหาและสร้างสื่อการสอน ปัญหาจากการดูแลเอาใจใส่นักเรียน เช่น นักเรียนขาดความดูแลเอาใจใส่นักเรียนขาดคนเข้าใจปัญหาของตน นักเรียนถูกละเลยละละเลย ปัญหาจากการใช้วิธีสอน เช่น ขาดความรู้ทางคันจิตวิทยา ความรู้ในคันการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความรู้เกี่ยวกับจุดประสงค์ แนวคิด และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ปัญหาจากการนำเข้าสู่บทเรียน เช่น ไม่รู้จะจัดกิจกรรมชักชวนให้นักเรียนสนใจประการใดจึงจะดี ปัญหาจากการลงโทษทางวินัยแก่นักเรียน เช่น ผู้ปกครองไม่พอใจเมื่อลงโทษนักเรียน ปัญหาจากการควบคุมนักเรียน เช่น ครูพี่เลี้ยงมีระเบียบ ปล่อยให้เรียนให้อยู่ในความรับผิดชอบของนักศึกษาฝึกสอน จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมากทำให้ดูแลควบคุมไม่ทั่วถึงทั้งชั้น ปัญหาจากการติดตามความประพฤติของนักเรียน เช่น ครูในโรงเรียนเพิกเฉยเมื่อนักเรียนประพฤติไม่เหมาะสม นอกจากนั้นเป็นปัญหาจากการถูกบังคับให้สอนตามครูพี่เลี้ยง และปัญหาจากการต้องรับผิดชอบในการสอนแทนครูพี่เลี้ยงอีก